

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 144/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť A. D., bytom P., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. K., L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VI/2 Pz 384/04-18 z 19. januára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2005 doručená sťažnosť A. D., bytom P., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Z. K., L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k.VI/2 Pz 384/04-18 z 19. januára 2005 doručeným sťažovateľovi 28. januára 2005, ktorým generálna prokuratúra zamietla opakovaný podnet

sťažovateľa z 28. októbra 2004 na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 158/03-621 z 26. apríla 2004, ktorým krajský súd v konaní o zrušení podielového spoluvlastníctva k rodičovskému domu (vedenom na prvostupňovom Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 11 C 1237/90) zamietol návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania. Sťažovateľ je toho názoru, že rozhodnutím generálnej prokuratúry došlo k vyčerpaniu všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov na účinnú ochranu jeho základných práv alebo slobôd. Vo svojej sťažnosti uvádza, že postupom generálnej prokuratúry mu bolo znemožnené dosiahnuť nápravu chybného rozhodnutia Okresného súdu Poprad a krajského súdu, ktorým vytyka skutkové aj právne chyby v konaniach vedených v jeho veci. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že generálna prokuratúra sa pri preskúmaní jeho podnetu nezaoberala vadami pôvodného konania. Navrhuje, aby ústavný súd vo veci takto rozhodol:

„1. Základné právo A. D. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozhodnutím Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Pz 384/04-18.

2. Rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/2 Pz 384/04-18 sa zrušuje a vec sa vracia generálnej prokuratúre na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi A. D. sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 1.000.000,-Sk, ktoré je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná nahradiť sťažovateľovi A. D. trovy konania do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokátky sťažovateľa JUDr. Z. K.“.

Sťažovateľ súčasne požiadal o nezverejňovanie svojho mena a priezviska v rozhodnutiach ústavného súdu vydaných v tejto veci.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru rozhodnutím generálnej prokuratúry tým, že nevyhovela jeho podnetu na

podanie mimoriadneho dovolania, ktorý považuje za účinný právny prostriedok ochrany svojich práv.

V tejto súvislosti ústavný súd v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (II. ÚS 14/04) uvádza, že na akceptovanie, resp. vyhoviecie podnetu na podanie návrhu na mimoriadne dovolanie nie je právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho akceptovanie a generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že o podnete na podanie návrhu na mimoriadne dovolanie má oprávnenie rozhodovať len generálny prokurátor, a nie generálna prokuratúra (ako úrad). Nesprávne označenie orgánu, ktorý má byť porušovateľom označených základných práv sťažovateľa, je dôvodom na odmietnutie takejto sťažnosti, a to pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01). Z tohto dôvodu generálny prokurátor nemôže neakceptovaním takéhoto podnetu spôsobiť porušenie základných práv sťažovateľa. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2005